

Åklagarens kors

Den grekiske åklagarens Liberis Papandreou berättade följande historia som hänt då Grekland ockuperats av nazisterna: ”Det här korset räddade mitt liv. Utan det skulle jag ha dött vintern 1943. Det var under den tiden som den som hamnade i tyskarnas händer och leddes till deras tortyrkammare på Merlingatan kom bara därifrån på väg till graven.

Jag blev också arresterad under den perioden. Jag hade blivit anklagad av en högre anställd i Pireus kommun— som var en tyskarnas lakej—och av en kommunchef i Pireus för att agera åklagare för kommunisterna. Jag hade arresterat båda dessa män för att ha förskingrat livsmedel som var sidosatt för de svältande. Mitt förnekande av skuld i varje svar på anklagan gjorde mina anklagare rasande. Jag överlämnades därför till tortyr. Den tredje dagen leddes jag till ett stort rum där jag upplevde helvetet på jorden. Jag skickades runt mellan fem enorma torterare och var och en av dem använde all sin kraft på mig. Gradvis började jag känna att jag skulle snart bli lämnad att dö på det stället.

Efter dessa enorma torterare tog utfrågaren själv över. Vid ett tillfälle gick han bärsärkagång, tog tag i min strupe med båda händer och började att strypa mig. Jag insåg att jag skulle kvävas och samlade alla krafter jag hade och lyckades frigöra mig från hans grepp. Jag rev upp min skjorta och blottade mitt bröst för att få luft. Jag hade ingen aning om vad jag hade gjort.

Just den stunden förstod jag att min plågare hade blivit blek. Senare blev han vit, vitare än rummets väggar som var vita som snö. Han försökte lyfta sina händer men lyckades inte. Sedan började han att gråta... Ja, han grät av rädsla som ett litet barn! Han kom sedan fram till mig, böjde sig över mitt bröst och... kysste det här korset! Jag erkänner att jag kunde inte tro vad jag såg med mina egna ögon.

Strax efter detta ropade han efter och fick ett glas vatten. Med det tvättade han själv mina sår med sina händer som han nu kunde röra. Han satte mig sedan ner på en stol så att jag kunde återhämta mig och lämnade rummet för att komma tillbaka med några av sina kollegor i vars närvaro han berättade följande: ’Så snart denne man blottade sitt bröst, lyste det här lilla korset i mina ögon likt en blix. Blixten formade ett flammande ”Nein” (”Nej” på tyska). Då insåg jag att mina händer var förlamade. Jag var skräckslagen som ni kan förstå. Nu när jag återhämtat mig kan jag säga att Gud är nära de troende.’

Han vände sig sedan till mig och sade: ’Jag skulle vilja be dig om att ge mig det här korset så att det kan beskydda mig från orättvis dom. Inte från döden, eftersom jag inte är rädd för döden. Men jag är inte värdig... Jag tror inte på Gud som du gör. För om jag trodde...’ Och han slutade abrupt att tala.

På detta sätt blev jag räddad från säker död, tack vare min tro”, avslutade åklagaren Liberis Papandreou.